

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008
0030 Oslo

Forslag til endring av ligningsloven § 6-10 mv.

Vi viser til Finansdepartementets høringsbrev av 6. mars 2007 og til telefonsamtale med Unni Raadim om utsettelse av fristen til 21. juni 2007.

Skattedirektoratet er enig i at det er behov for endringer i reglene i ligningsloven § 6-10 om rapporteringsplikt for utenlandske oppdrags- og arbeidstakere. Hovedformålet med rapporteringsreglene er at skattemyndighetene raskt skal få kjennskap til utenlandske oppdragstakere og arbeidstakere som opererer i riket og på kontinentalsokkelen. Det at skattemyndighetene får en rask og god oversikt over utenlandske oppdragstakere og utenlandske arbeidstakere er viktig for å sikre en god etterlevelse og for å motvirke skatteunndragelser og svart arbeid.

Direktoratet har følgende bemerkninger til høringsnotatet:

Hvilke oppdrag skal omfattes

Skattedirektoratet er enig i at det fortsatt skal være rapporteringsplikt for alle oppdrag i bygge- og anleggsbransjen. Vi er også enig i at rapporteringsplikten for oppdrag i riket utenfor bygge- og anleggsbransjen avgrenses til oppdrag som utføres på et sted som står under oppdragsgivers kontroll.

I ligningsloven § 6-10 slik den lød før 2004, gjaldt rapporteringsplikten for oppdrag ”på plass for bygge- eller monteringsarbeid”. Det fremgår av høringsnotatet punkt 5.2 at departementet ønsker å videreføre rapporteringsplikten på dette området. I utkastet til § 6-10 nr. 3 har departementet brukt uttrykket ”bygge- eller anleggsbransjen”. Det kan reises spørsmål om disse uttrykkene dekker det samme og om enkelte typer oppdrag, f.eks. montering av store maskiner, som var omfattet av den tidligere bestemmelsen, vil være dekket av begrepet ”bygge- eller anleggsbransjen”. For å unngå å skape nye avgrensingsproblemer foreslår direktoratet at man bruker uttrykket ”på plass for bygge- eller monteringsarbeid” i § 6-10 nr. 3.

Det fremgår av høringsnotatet, side 9, at avgrensningen til oppdrag på sted som står under oppdragsgivers kontroll skal være begrenset til oppdrag som utføres i riket. At denne avgrensningen bare skal gjelde for oppdrag i riket fremgår imidlertid ikke av utkastet til § 6-10 nr. 3. Bestemmelsen må presiseres på dette punkt.

Etter direktoratets oppfatning bør det omtales i lovforarbeidene hva som er å anse som oppdrag. Det vises til det som er sagt i arbeidsgruppens rapport i punkt 13.2.1 bl.a. om innleie av arbeidskraft. Det bør også omtales hvordan oppdrag skal forstås i forhold til rammekontrakter (som kan gjelde i flere år). Etter vårt syn er det da det enkelte avrop som er et rapporteringspliktig oppdrag.

Avgrensningen av når et sted står under oppdragsgivers kontroll kan i visse tilfelle by på problemer. Det er ønskelig at dette omtales nærmere i lovforarbeidene. Det vises til arbeidsgruppens rapport punkt 13.4.1. Det bør også omtales i hvilken grad en oppdragstaker kan anses for å ha kontroll over stedet for utførelse av oppdrag som utføres hos oppdragsgiver. Det bør videre presiseres i lovforarbeidene at det bare er oppdragsgivers rapporteringsplikt som bortfaller når oppdraget utføres et sted som han ikke har kontroll over, ikke rapporteringsplikten for oppdraget i sin helhet, dvs. at oppdragstaker er rapporteringspliktig for eventuelle underoppdrag når de utføres på et sted som står under oppdragstakers kontroll.

Arbeidsgruppen har foreslått at rapporteringsplikten skal avgrenses til å omfatte oppdrag gitt til personer bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet, både for oppdrag i riket og oppdrag på kontinentalsokkelen. I utkastet til § 6-10 nr. 4 er det tatt inn en slik begrensning bare for oppdrag i riket. Det fremgår ikke av høringsnotatet hvorfor departementet ønsker å opprettholde en regel om rapportering av samtlige oppdrag på sokkelen. Skattedirektoratet deler arbeidsgruppens oppfatning av at det vil være tilstrekkelig at rapporteringsplikten omfatter oppdrag gitt til personer bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet, også når det gjelder oppdrag på kontinentalsokkelen.

Hvilke arbeidstakere skal rapporteres

Det foreslås ingen endringer i rapporteringsplikten for personer som ikke er bosatt og selskaper som ikke er hjemmehørende i Norge. Disse vil fortsatt ha rapporteringsplikt om samtlige arbeidstakere tilknyttet et rapporteringspliktig oppdrag.

Etter dagens regler er det ikke rapporteringsplikt for norske statsborgere ansatt av en person bosatt eller selskap hjemmehørende i Norge. Finansdepartementet mener at statsborgerskap er et uhensiktsmessig kriterium for når det skal foreligge rapporteringsplikt. I høringsnotatet foreslås derfor at arbeidstakere som har vært skattemessig bosatt i Norge i de siste tre årene, ikke skal omfattes av rapporteringsplikten når de er ansatt av en person bosatt eller et selskap hjemmehørende i Norge.

Skattedirektoratet er enig i at statsborgerskap i seg selv ikke er et hensiktsmessig kriterium for å avgrense rapporteringsplikten for arbeidstakere. Dette gjelder både i forhold til utenlandske statsborgere som har bodd lenge i Norge og norske statsborgere som er skattemessig bosatt i utlandet. I tillegg antar vi at det er tvilsomt om statsborgerskap som avgrensningskriterium er forenlig med EØS-retten og at det derfor heller ikke er mulig å bruke statsborgerskap sammen med f.eks. krav til en viss ansettelsestid i et norsk selskap, som et avgrensningskriterium.

Men en avgrensning av rapporteringsplikten til personer som har vært skattemessig bosatt i Norge i de siste tre årene, vil være meget vanskelig å praktisere både for den som er rapporteringspliktig og for Sentralskattekontoret for utenlandssaker. Etter de nye reglene om skattemessig bosted ved inn- og utflytting vil en person som har oppholdt seg i Norge i mer enn 183 dager i en 12-månedersperiode bli bosatt i Norge. Det samme gjelder en person som har oppholdt seg her i mer enn 270 dager i en 36-månedersperiode. For senere år vil personens skattemessige bosted i Norge bestå så lenge han oppholder seg i Norge i mer enn 61 dager hvert år. De nye reglene medfører at en rekke utenlandske arbeidstakere vil være skattemessig bosatt i Norge etter intern rett selv om de bare har relativt korte opphold i Norge hvert år. Det foreslåtte avgrensningskriteriet vil ikke "treffe" i forhold til denne gruppen.

Opplysninger om hvor lenge en person har vært skattemessig bosatt i Norge, er ikke tilgjengelig informasjon for den som er rapporteringspliktig. Slike opplysninger kan heller ikke utleveres fra skattemyndighetene til

den som er rapporteringspliktig. I tillegg kommer at heller ikke arbeidstakeren selv i alle tilfeller har kjennskap til hvilken skattemessig status han har hatt i Norge i de siste tre år.

Etter direktoratets oppfatning vil det avgrensningskriterium som foreslås i høringsnotatet, være tilnærmet umulig å praktisere, særlig i forhold til personer som ikke er fast bosatt i Norge.

En samlet vurdering av hovedbegrunnelsen for rapporteringsplikten, ønsket om et enklere regelverk og vanskelighetene med å finne et egnet kriterium for å avgrense hvilke arbeidstakere som skal rapporteres, tilsier etter Skattedirektoratets oppfatning at det ikke bør være rapporteringsplikt etter ligningsloven § 6-10 for arbeidstakere ansatt av personer bosatt og selskap hjemmehørende i Norge. Dette bør gjelde både ved oppdrag i riket og ved oppdrag på kontinentalsokkelen.

Vi har ovenfor uttalt at det etter direktoratets oppfatning vil være tilstrekkelig at rapporteringsplikten omfatter oppdrag gitt til personer bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet både ved oppdrag i riket og ved oppdrag på kontinentalsokkelen. Direktoratet mener i tillegg at det ikke er behov for at norske arbeids- og oppdragsgivere innrapporterer egne ansatte etter ligningsloven § 6-10. Vi er således enig i arbeidsgruppens forslag om at det bare skal gis opplysninger om arbeidstakere når det er rapporteringsplikt for selve oppdraget.

Beløpsgrense

Skattedirektoratet ser det som ønskelig at det innføres en beløpsgrense slik at man unngår innrapportering av små kontrakter. En slik beløpsgrense kan medføre en fare for at kontrakter splittes opp i flere små kontrakter for å unngå rapporteringsplikt. Men dersom det viser seg at dette blir et omfattende problem, vil man på et senere tidspunkt kunne begrense unntaket fra rapporteringsplikten f.eks. til et bestemt antall kontrakter mellom samme parter.

Direktoratet foreslår at beløpsgrensen settes til NOK 10 000.

Hvilke opplysninger skal gis

Opplysningene etter ligningsloven § 6-10 gis på to forskjellige skjemaer til Sentralskattekontoret for utenlandssaker - ett skjema for rapportering av oppdrag og ett skjema for rapportering av arbeidstakere. En slik oppdeling er nødvendig av hensyn til hvem som foretar rapporteringen (oppdragsgiver rapporterer om oppdragstaker og egne ansatte og oppdragstaker om egne ansatte og eventuelle underoppdrag).

Skattedirektoratet legger til grunn at de opplysninger som skal gis om oppdrag, skal følge av ligningsloven § 6-10 nr. 1 bokstav a og b, og de opplysninger som skal gis om arbeidstakere, skal følge av ligningsloven § 6-10 nr. 1 bokstav a og c.

Etter direktoratets oppfatning vil det bli tydeligere hvilke opplysninger som skal gis etter bokstav a om "den som er ansvarlig for å gi opplysninger" erstattes med "den opplysningspliktige". Betegnelsen "ansvarlig" kan misforstås i tilfeller hvor den opplysningspliktige har overlatt til andre å foreta rapporteringen.

Det er behov for å få inn opplysning om hvem som er hovedoppdragsgiver både ved rapportering av oppdrag og ved rapportering av arbeidstakere. Det er derfor ønskelig at hovedoppdragsgiver tas med i oppramsingen i bokstav b over hvilke opplysninger som skal gis om oppdrag.

I bokstav b foreslår vi også at ordene "oppdraget forutsettes påbegynt og avsluttet" erstattes med "tidspunktet for oppdragets begynnelse og avslutning", jfr. formulering i bokstav c. Videre foreslår vi at "kontaktperson" tas ut.

For oppdragstakere som er selvstendig næringsdrivende er det også behov for opplysninger om fødselsnummer eller D-nummer, eventuelt fødselsdata og utenlandsk registreringsnummer, samt nasjonalitet, kjønn og sivilstand. Vi ber om at dette blir tatt inn i oppramsingen i bokstav b over hvilke opplysninger som skal gis om oppdrag til selvstendig næringsdrivende.

I bokstav c er det ønskelig at det også kreves opplysninger om kjønn og kontraktsnummer. Opplysning om kjønn er nødvendig ved utstedelse av D-nummer. Opplysning om kontraktsnummer er begrunnet i hensyn til registerføringen.

Som en oppfølging av registreringen av utenlandske oppdragstakere foretar Sentralskattekontoret for utenlandssaker en skattepliktsvurdering knyttet til det enkelte oppdrag. Som et ledd i den vurderingen må det regelmessig innhentes kopi av den kontrakt som er inngått mellom oppdragsgiver og oppdragstaker. Kontrakten inneholder som regel opplysninger som har betydning for vurderingen av om oppdragstaker og de ansatte er skattepliktige i Norge. Etter Skattedirektoratets oppfatning vil det være arbeidsbesparende for sentralskattekontoret om det var plikt for den som rapporterer et oppdrag, til samtidig å vedlegge kontrakten. Vi ber derfor departementet om å vurdere om det kan tas inn en bestemmelse om plikt til å vedlegge kontrakten i bokstav b.

Verken i dagens regler eller i utkastet til nye bestemmelser går det klart frem at tidligere gitte opplysninger må korrigeres dersom det skjer endringer, f.eks. for start- og sluttdato for oppdraget. Det er i praksis forutsatt at også endringer i kontraktsforholdet skal rapporteres. Det er ønskelig at det inntas en bestemmelse i § 6-10 nr. 7 om at det ved endringer må gis korrigerede opplysninger innen 14 dager.

Avtale mellom oppdragsgivere/oppdragstakere om rapportering

I utkastet til § 6-10 nr. 8 annet punktum står at avtaler om hvem som skal gi opplysninger, skal meddeles ligningsmyndighetene. Her bør det stå skattekontoret.

Dispensasjon fra rapporteringsplikten

Etter utvidelsen av rapporteringsplikten i 2004 til å gjelde alle oppdrag, har Sentralskattekontoret for utenlandssaker praktisert en form for dispensasjonsordning for å avhjelpe noen uheldige konsekvenser av utvidelsen. Dette har bl.a. omfattet utenlandske arbeidstakere hos norske oppdragstakere i transport- og rengjøringsbransjen. Videre er det i visse tilfeller åpnet for at det bare gis opplysninger om når arbeidstaker begynner og slutter hos arbeidsgiver. Dette gjelder særlig i forhold til norske oppdragstakere som har utenlandske ansatte som arbeider på flere oppdrag innenfor et begrenset tidsrom.

Skattedirektoratet har ovenfor gått inn for at det ikke skal være rapporteringsplikt for oppdrag til personer bosatt og selskaper hjemmehørende i Norge og for utenlandske ansatte hos slike arbeidsgivere/oppdragstakere. Dersom departementet ikke kan være enig i en slik avgrensning, foreslår vi at det lovfestes en adgang for skattekontoret til å begrense eller gi fritak for rapporteringsplikten. Det vises til utkast til forskrift om opplysningsplikt for oppdrag på Svalbard § 3 tredje ledd.

Lovteknisk plassering av reglene

Etter Skattedirektoratets oppfatning bør det vurderes om disse reglene kan skilles ut i et eget kapittel i ligningsloven, f.eks. nytt kapittel 6A. Reglene kan da deles opp i flere paragrafer, noe som vil gjøre reglene mer oversiktlige og brukervennlige, jfr. forslag til forskrift om opplysningsplikt for oppdrag på Svalbard.

Nærværende § 6-10 fjerde og femte ledd, som er foreslått endret til egne paragrafer, vil naturlig høre hjemme i et nytt kapittel 6A.

Rapporteringsplikt etter merverdiavgiftsloven § 49 a

Skattedirektoratet er enig med arbeidsgruppen i at det fortsatt bør være en egen bestemmelse om rapportering av oppdragstakere i merverdiavgiftsloven § 49 a. Det vises til arbeidsgruppens rapport punkt 14. Etter direktoratets oppfatning bør bestemmelsen utformes som en henvisning til den opplysningsplikten som følger av ligningsloven. Rapporteringsplikten bør anses oppfylt dersom de samme opplysninger er gitt i medhold av reglene i ligningsloven.

Arbeidsgruppen har foreslått at det gis en egen bestemmelse i merverdiavgiftsloven om ansvar for forfalt, men ikke innbetalt merverdiavgift fra en oppdragstaker. Direktoratet ber om at departementet vurderer å innføre en slik bestemmelse.

Sanksjoner

Ligningsloven § 10-8

Arbeidsgruppen har i sin rapport punkt 15.2 foreslått enkelte endringer i forskrift av 14. juli 1994 nr. 725 om gebyr ved for sent levert, mangelfull eller uriktig oppgave etter ligningsloven § 6-10 nr. 1 og 2, jfr. nr. 4. Skattedirektoratet er enig med arbeidsgruppen i at det bør gis adgang til i særlige tilfeller å sette ned det totale gebyret. Det vises i denne sammenheng til § 2 femte ledd i forskrift av 22. januar 1991 nr. 57 om gebyr ved for sent eller ikke leverte ligningsoppgaver. Skattedirektoratet er også enig i at § 4 siste punktum i forskriften av 1994 endres slik at gebyr ”kan” frafalles i stedet for ”skal” frafalles.

Ligningsloven § 10-7

Ved lovendring av 15. desember 2006 nr. 77 ble ligningsloven § 10-7 nr. 1 første punktum endret ved at myndigheten ble lagt til skattekontoret. Etter § 10-7 nr. 1 annet punktum kan departementet bestemme at denne myndigheten skal tilligge en annen ligningsmyndighet enn nevnt i første punktum.

Etter ny organisering vil ”annen ligningsmyndighet” være nemndene, Oljeskattekontoret og Skattedirektoratet. Lovtekst er således etter vår oppfatning blitt noe misvisende. Departementet er også gjort oppmerksom på dette i forbindelse med at Skattedirektoratet i arbeidet med endring av ROS-forskrifter har foreslått å oppheve forskrift av 6. august 2003 nr. 1035 om myndighet for Sentralskattekontoret for utenlandssaker til å pålegge ansvar for skatt, arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk.

Finansdepartementet foreslår i høringsnotat at vilkårene i ansvarsbestemmelsen i ligningsloven § 10-7 endres slik at oppdragsgiver kan holdes ansvarlig dersom han eller hun ved ikke å overholde opplysningsplikten forsettlig eller grovt uaktsomt medvirker til unndragelse av skatt eller arbeidsgiveravgift.

Ansvarsbestemmelsen i ligningsloven § 10-7 er en svært tøff bestemmelse som kan ramme en oppdragsgiver hardt. Skattedirektoratet er derfor i utgangspunktet enig i prinsippet om at ansvar forbeholdes de grovere overtredelsene av opplysningsplikten og at ansvar bare gjøres gjeldende når det avdekkes subjektivt klanderverdige forhold hos oppdragsgiver.

Direktoratet kan imidlertid ikke se at den foreslåtte endringen i ligningsloven § 10-7 vil gjøre det enklere å gjøre ansvar gjeldende mot oppdragsgiver. Slik vi leser forslaget vil det fremdeles ligge et krav til årsakssammenheng i bestemmelsen jfr. ordvalget ”medvirker til”. Videre knyttes de subjektivt ansvarsbetingende forhold ikke til etterlevelse av selve opplysningsplikten i § 6-10 nr 1 til nr 3, men til ”at

skatt og arbeidsgiveravgift unndras". I tillegg må det hensyntas at det vil kunne være flere rapporteringspliktige oppdragsgivere som kan ha avtalt at en av dem skal etterleve rapporteringsplikten. Det vil da kunne være vanskelig for skattemyndighetene å bevise de ansvarsbetingende forholdene. Skattedirektoratet har derfor vanskelig for å se at bestemmelsen blir mer praktikabel.

Det er adgang til å ilegge gebyr samtidig med ansvar for oppdragstakers betaling av skatter og avgifter. Etter Skattedirektoratets oppfatning bør det regelfestes at ilagt gebyr skal komme til fradrag når ansvar etter § 10-7 gjøres gjeldende. Det vises arbeidsgruppens rapport punkt 15.3 in fine.

Utkast til forskrift om rapporteringsplikt for oppdrag på Svalbard

Direktoratet har følgende bemerkninger til utkastet til forskrift:

I utkastet til forskrift foreslås at rapporteringsplikten på Svalbard, på samme måte som på fastlandet, bare skal gjelde oppdrag i bygge- og anleggsbransjen og oppdrag på sted som står under oppdragsgivers kontroll. Etter Skattedirektoratets oppfatning er en slik avgrensning ikke velegnet på Svalbard.

Turistnæringen er viktig på Svalbard og den utgjør en stadig større del av den samlede næringsvirksomheten. Turistnæringen kan grovt deles inn i en del som består av overnattings- og serveringsvirksomhet, og en del som består av mer eller mindre spektakulære opplevelsesprodukter. Til den siste kategorien benytter turistnæringen seg i stor grad av underleverandører som ikke er bosatt/hjemmehørende på Svalbard. Oppdragene er av varierende art, alt fra guider som organiserer ski- og fotturer til rederier som tilbyr cruisereiser. Det er innen denne kategorien skattekontoret har sine største utfordringer når det gjelder kontroll med hvem som driver aktivitet på Svalbard.

Etter Skattedirektoratets oppfatning bør rapporteringsplikten på Svalbard i utgangspunktet omfatte alle oppdrag. Vi foreslår derfor at § 3 annet ledd i utkastet til forskrift tas ut. Ifølge utkastet til forskrift § 3 tredje ledd kan skattekontoret begrense eller gi fritak for opplysningsplikten. Etter direktoratets oppfatning vil denne bestemmelsen gi tilstrekkelige grunnlag for en fornuftig avgrensning av rapporteringsplikten i forhold til forskjellige typer aktivitet på Svalbard.

I høringsnotatet foreslås at rapporteringsplikten for oppdrag på Svalbard skal omfatte oppdrag til personer eller selskaper som ikke har alminnelig skatteplikt på Svalbard. Skattedirektoratet er enig i denne avgrensningen for så vidt gjelder oppdrag til selskaper. Når det gjelder oppdrag til fysiske personer foreslår direktoratet at rapporteringsplikten begrenses til personer som ikke er registreringspliktige etter § 2 i forskrift om register over befolkningen på Svalbard. Et slikt kriterium vil avgrense rapporteringsplikten i forhold til departementets forslag og må ses i sammenheng med at direktoratet ønsker at rapporteringsplikten skal omfatte alle oppdrag. En slik avgrensning vil redusere belastningen for næringslivet og hindre dobbelt-rapportering.

I utkast til forskrift § 1 bokstav a, b og c skal det gis opplysninger om norsk og utenlandsk adresse. Når det gjelder oppdragstakere og ansatte knyttet til virksomhet på Svalbard, er det i stedet behov for å få oppgitt adresse på Svalbard og adresse utenfor Svalbard.

Etter direktoratets oppfatning vil det også her bli tydeligere hvilke opplysninger som skal gis etter forskriftens § 1 bokstav a om "den som er ansvarlig for å gi opplysninger" erstattes med "den opplysningspliktige". Betegnelsen "ansvarlig" kan misforstås i tilfeller hvor den opplysningspliktige har overlatt til andre å foreta rapporteringen.

Det er behov for å få inn opplysninger om hvem som er hovedoppdragsgiver ved rapportering av både oppdrag og arbeidstakere også på Svalbard. Det er derfor ønskelig at hovedoppdragsgiver tas med i oppramsingen i bokstav b over hvilke opplysninger som skal gis om oppdrag.

I bokstav b foreslår vi også at ordene ”oppdraget forutsettes påbegynt og avsluttet” erstattes med ”tidspunktet for oppdragets begynnelse og avslutning”, jfr. formulering i bokstav c. Videre foreslår vi at ”kontaktperson” tas ut.

For oppdragstakere som driver skipstrafikk, er det også behov for å få en beskrivelse av seilingsområde. Dette har sammenheng med at det er behov for å vurdere om oppdraget utføres innenfor Svalbards 4-mils sone. Direktoratet foreslår at dette tas med i oppramsingen i forskriften § 1 bokstav b.

I bokstav c er det ønskelig at det også kreves opplysninger om kjønn. Opplysning om kjønn er nødvendig ved utstedelse av D-nummer.

Det er også ønskelig at det blir gitt opplysninger om arbeidstakeren disponerer fri bolig / innkvartering og/eller har fri kost. Disse opplysningene er nødvendig for skattekontorets kontroll av at arbeidsgiver trekker og innbetaler korrekt skatt etter lønnstrekkingen. Skattekontoret har videre behov for opplysninger om hvorvidt arbeidsforholdet inngår i en turnus- / pendlerordning for å kunne fastslå om arbeidsforholdet faktisk er skattepliktig etter svalbardskatteloven. Skattedirektoratet ber om at også disse opplysningene blir tatt inn i forskriftens § 1 bokstav c.

Det fremgår ikke av utkastet til forskrift at tidligere gitte opplysninger må korrigeres dersom det skjer endringer, f.eks. for start- og sluttdato for oppdraget. Det er ønskelig at det inntas en bestemmelse i § 4 om at det ved endringer må gis korrigerede opplysninger innen 14 dager.

I utkastet til forskrift § 5 siste punktum bør henvisningen til loven være en henvisning til ligningsloven.

I utkastet til forskrift er det brukt begrepene ”ligningsmyndighetene for Svalbard” og ”ligningskontoret på Svalbard”. Vi viser i denne sammenheng til Finansdepartementets høringsbrev av 6. juni 2007 om reorganisering av skatteetaten – tilpasning for ligningsforvaltning og skatteinnkrevingen for Svalbard når det gjelder betegnelsen på skattekontoret på Svalbard.

Med hilsen

Sven Rune Greni
avdelingsdirektør
retts- og revisjonsavdelingen

Astrid M. Dugstad Tvetter